WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Benjamin

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de stoep	4
B	B van Bloemenweide	8
E	E van Erf	14
N	N van Naaldbos	20
J	J van Jaagpad	26
A	A van Achtertuin	31
M	M van Moestuin	36
I	I van Imkerij	41
N	N van Noordzeestrand	46
	De kaart is af!	51
	Jouw dierenlijst	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op de stoep

Het was een gewone ochtend. Benjamin tekende met stoepkrijt een grote zon op de tegels voor het huis. Toen landde er een duif, precies in het midden van de zon. Hij was grijs, met een groene glans op zijn nek, en hij keek Benjamin aan met twee oranje oogjes.

Om zijn poot zat een kokertje. ‘Hé,’ zei Benjamin. ‘Je staat in mijn tekening.’ ‘Roekoe, sorry,’ zei de duif. ‘Ben jij Benjamin?’ Benjamin liet het krijtje vallen. Een duif die kan praten! ‘Ja,’ zei Benjamin zacht. ‘Fijn,’ zei de duif. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van BENJAMIN

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

B van Bloemenweide

Ze landden midden in een bloemenweide. Overal stonden bloemen: wit, geel, rood en paars. Het zoemde en het bromde. ‘Het lijkt wel of de wei zingt,’ zei Benjamin. ‘Dat zijn de insecten,’ zei Pluim. ‘Die hebben het hier druk, druk, druk.’

Een vlinder fladderde langs de neus van Pluim. ‘Pardon,’ zei Pluim beleefd. Benjamin draaide een rondje tussen de bloemen. Alles rook naar zomer en honing.

Een dikke, harige bol vloog laag langs. Brrrrr, deed hij. ‘Een hommel!’ zei Benjamin. De hommel landde op een bloem. Hij was zwart met gele strepen en had een wit kontje. ‘Een aardhommel,’ zei Pluim. ‘Hij drinkt zoete nectar uit de bloemen en verzamelt stuifmeel.’

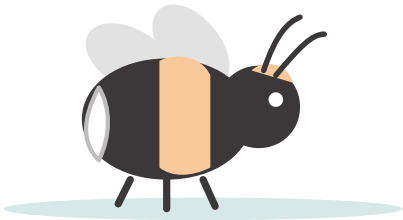
Benjamin keek heel goed. Aan de pootjes van de hommel zaten gele klontjes. ‘Is dat zijn boodschappentas?’ ‘Zo ongeveer,’ zei Pluim. ‘Dat stuifmeel neemt hij mee naar zijn nest.’ Het woei een beetje en de zon ging achter een wolk.

Het werd frisser. Toch vloog de hommel gewoon door naar de volgende bloem. ‘Heeft hij het niet koud?’ vroeg Benjamin. ‘Een hommel kan zichzelf opwarmen,’ zei Pluim. ‘Hij laat zijn spieren trillen, net zoals jij rilt als je het koud hebt.’ ‘Wat slim,’ zei Benjamin. ‘Ik ga hem niet aanraken. Hij heeft het druk.’

Echt waar!

De aardhommel

Een hommel kan ook vliegen als het fris is. Hij warmt zich eerst op door zijn vliegspieren te laten trillen, net zoals jij rilt als je het koud hebt.

Zo groot	de werksters zijn 1,1 tot 1,7 centimeter, de koningin is groter
Eet graag	nectar en stuifmeel van bloemen
Zo herken je hem	dik en harig, met gele banden en een wit achterlijf

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben dik en harig, zwart met geel, en mijn kontje is wit. Ik zoem van bloem naar bloem. Wie ben ik?

Op p. 59 staat of je gelijk hebt.

A van Achtertuin

‘Hou je muts vast!’ riep Pluim. Benjamin legde zijn vinger op het rondje, en woesj, daar gingen ze. Ze stonden in een gewone achtertuin. Er was een schuurtje, een schommel en een rommelige hoek met bladeren. ‘Een tuin?’ vroeg Benjamin verbaasd. ‘Is dit een avontuur?’ ‘Wacht maar,’ zei Pluim. ‘In de gewoonste plekjes wonen de verrassendste buren.’

Benjamin keek om zich heen. Een vlinder zat op de schutting. Een merel hipte over het gras. ‘Oké,’ gaf Benjamin toe.

‘Hier gebeurt al meer dan ik dacht.’ ‘Zie je wel,’ zei Pluim tevreden. Het werd al een beetje schemerig. Toen ritselde er iets in de bladerhoek. Er kwam een snuitje tevoorschijn, met een zwart neusje dat snuffelde en snuffelde.

Daarachter kwam een bolletje vol stekels. ‘Een egel,’ fluisterde Benjamin. De egel scharrelde door het gras. Hij zocht kevers en regenwormen en snuffelde onder elk blaadje. Zijn pootjes gingen tik-tik-tik over de stoeptegels. Toen hoorde hij Pluim met zijn vleugels klapperen.

Floep! In een tel was de egel een stekelbal. ‘Sorry,’ fluisterde Pluim. ‘Ik deed niks!’ ‘Hij schrok,’ zei Benjamin. ‘We moeten heel stil zijn.’ Ze wachtten. Langzaam ging de bal weer open. ‘Zullen we hem melk geven?’ vroeg Pluim. ‘Nee,’ zei Benjamin beslist. ‘Daar worden egels ziek van. Een schaaltje water is goed.’

Samen zetten ze een schoteltje water bij de bladeren.

